

(Nadaljevanje s prve strani)

jev, izkoriščanih kmetov in ljudske inteligence vrtelo vse hitreje naprej. Skratka, to je bilo nadaljevanje borbe proti izkoriščevalskim elementom, ki so izgubili oblast in podvojili svoj odpor do ljudske oblasti, ki je vse močnejše prevzemala v svoje roke tudi komandne pozicije v gospodarstvu. Iz nadaljnjega, konkretnega obravnavanja vloge naše Partije pri gospodarskem in političnem utrjevanju našega okraja nam bo razvidno, da je Partija kljub nekaterim neujnim napakam in pomanjkljivostim v svojem delu, upoštevajoč objektivne težave, s katerimi se je bočila, uspešno izvršila svojo nalogo.

Kakšno je bilo delo, uspehi in slabosti partijskih organizacij na polju notranje partijske učvrstitve, pri utrjevanju politične enotnosti ljudstva ter pri graditvi ljudske oblasti in socialističnega gospodarstva na vasi?

## Organizacijski razvoj Partije po osvoboditvi

Specifični pogoji, v katerih se je v toku osvobodilnega boja razvijala ljudska revolucija pri nas na Stajerskem, za razliko od ostalih predelov Slovenije, a predvsem absolutno agrarni karakter okraja, so imeli močan vpliv na rast naše Partije v prvih časih po osvoboditvi. Partija, že itak maloštevilna, je svoje najboljše kadre dala narodno osvobodilni vojski in tako, vsled oportunističnega odnosa do novih sprejemov, ki se je vse do nedavnega kakor rdeča nit vlekel skozi vse partijske organizacije, ostala kvantitativno zelo slaba. Ob osvoboditvi v letu 1945 je bila večina članov Partije v mestu Ptuj, do čim večina vasi in podjetij ni imela svojega partijskega vodstva. Kako škodljive posledice je imelo pomanjkanje dela Partije na vasi predvsem v našem okraju, kjer se vodi in se bo vodila odločilna borba za zmago socializma prav na naši vasi, so pokazali zelo nazorno že jesenski dnevi v letu 1945. Namesto mladih sil, prekaljenih v toku osvobodilnega boja in v prvih dneh graditve ljudske oblasti, so prihajali v njo razni špekulanti in avanturistični elementi, ki s Partijo in z borbo delovnih množic za zgraditev boljšega družabnega reda niso imeli ničesar skupnega. Razumljivo je torej, da partijske organizacije, številčno šibke, oslabilne s delom nezdravih elementov in odtrgane od osnovnih kmečkih množic, niso mogle dovolj uspešno povesti množice na volitve 11. novembra 1945. leta. Nepravilna ocena politične situacije, nebudnost napram vse močnejšemu rovanju razrednih sovražnikov in protiljudskega klara in kot nujen rezultat slabi volilni uspehi v nekaterih vaseh okraja, kjer so množice, ob pomanjkanju partijskega vodstva brez perspektive šle na volitve — vse to je predstavljalo težko šolo za Partijo ptujskega okraja. Po detajlni in vsestranski analizi situacije je Partija pozimi leta 1945/46 pristopila k splošni čistki vseh oportunističnih, antipartijskih in nezdravih elementov. S tem je bil storjen odločen korak k utrditvi Partije, sam revolucionarni ukrep in sprejem novih članov pa je dvignil njen ugled in avtoriteto pri množicah ljudi, ki so se do takrat same, spontano in z dokaj slabimi uspehi borile proti kulaškim izkoriščevalcem.

Po čistki v decembru 1945 je Partija vidno rasla in se krepila. V stalni borbi za čistost ljudskih odborov, za jačanje Osvobodilne fronte in za graditev socialističnega gospodarstva — o čemer bom govoril pozneje — so se kalile partijske organizacije in se razvijale v vodilna jedra naših zadrug, podjetij in ljudskih odborov.

Dejstvo je, da obstajajo pri nas v našem okraju vsled nenehnega zaostavanja razredne borbe že dolgo časa vsi pogoji za hitrejšo teritorialno in številčno širjenje naše Partije. Mase delavcev v Strnišču in Majšpergu, po naših kmečko-obdelovalnih zadrugah in na naših vaseh s svojim vsakodnevnim delom dokazujejo veliko predanost Partiji, ljudski oblasti in graditvi socializma, a vendar jih naša Partija ni znala pritegniti v svoje vrste in jim s tem dati svoje največje priznanje za njihovo delo. Kje je bil vzrok te velike pomanjkljivosti, malomarnega odnosa do novih kadrov, do ustvarjanja partijskih organizacij v sleherni naši vasi kot pogoj za zgraditev socializma na vasi?

Centralni komitet naše Partije je po vsestranski analizi partijskega dela v našem okraju ugotovil, da nosi glavno krivdo za nepravilno sprovajanje partijske linije Okrajni komitet Partije. Okrajno partijsko vodstvo ni pokazalo dovolj paznje širjenju partijskih organizacij, ustanavljanju novih celic in ideološki vzgoji mladih komunistov. Jasna linija naše Partije do kulakov, do naših razrednih nasprotnikov na vasi, se ni izvajala dosledno, v interesu vaškega proletariata, malih in srednjih kmetov, temveč se je v gotovih primerih popuščala nemoštem zlorabljenju krajevnih oblasti v zaščito kulaških interesov. Razumljivo je, da takšno vodstvo ni moglo več voditi Partije in delovnih množic našega okraja naprej po revolucionarni poti graditvi socializma na vasi, temveč je moralo biti izmenjeno. Centralni komitet KPS je v cilju izboljšanja partijskega dela na podlagi člena 35. Statuta KPJ razpustil Okrajni komitet in do volitev novega komiteta postavil svojo komisijo.

Razpust Okrajnega komiteta je zelo ugodno vplival na partijske in nepartijske množice okraja. Izboljšal se je stalen kontakt med okrajnim partijskim vodstvom in osnovnimi organizacijami, ki je nujen potreben za pravilno delo celice in dobro gospodarsko in politično vodstvo okraja. V enem samem mesecu je bilo ustanovljenih 7 celic, 11 partijskih rojev, sprejetih 113 članov in 146 kandidatov in izvoljen novi okrajni odbor Fronte, ki bo pod močnim vodstvom Partije sprovajal jasno linijo naše Partije

## Konferenca je sprejela delovno resolucijo

Na podlagi poročil, podanih na današnji partijski konferenci, kakor tudi na podlagi diskusije, sprejemamo delegati konference vrsto novih nalog, katere nam bodo omogočile uspešnejšo gradnjo socializma. Pred vsem tem po pozdravljanju odločni ukrep CK-KPS, ko je na podlagi ugotovljenih grobih napak, katere je delal bivši Okrajni partijski komitet, istega razpustil in začasno postavil novo partijsko vodstvo.

Delovna resolucija, katero danes sprejemamo, ko smo izvolili svoje novo partijsko vodstvo in delegate za 11. kongres KPS in za katere izvedbo je garant celotna Partija našega okraja, je naslednja:

1. Za vsesplošno uspešnejše izvajanje nalog se v najkrajšem času postavi po vseh vaseh, kjer še ni danes partijske celice, simpatizerske grupe, kjer pa je možno postaviti celice takoj, se iste postavi. S tem moramo čimprej zagotoviti obstoj partijske celice v sleherni vasi okraja. Po tovarnah, podjetjih in obratih bomo isto pospešili s postavljanjem simpatizerskih grup — oziroma celic. Ne prenehoma bomo sistematično dvigali številnost Partije, ideološko dvigali partijske in ostale kadre ter se ne prenehoma borili za kristaliziranje vsega partijskega članstva. Za vzpostavitev novih simpatizerskih grup in partijskih celic so za svoje okoliše odgovorne posamezne partijske celice.

2. Za ideološki dvig partijskega članstva in samih sekretarjev osnovnih partijskih organizacij bomo do 30. 1. 1949 imeli v okraju dva partijska tečaja po 21 dni, katere bodo posejali vsi sekretarji osnovnih partijskih organizacij okraja. Nadalje bomo vztrajno vodili že pričeti študij po celicah in istega izboljševali s stalnimi seminarji, kateri se že vrše na osmih centrih okraja. Na te seminarje bomo redno pošiljali namestnike sekretarjev partijskih celic tako, da bodo oni v celicah poleg sekretarja najmočnejši ideološki kader, kateri bodo tudi v največjo pomoč samemu sekretarju in celotni celici. Kot tretji način za vztrajno ideološko dvigovanje vsega partijskega članstva je individualni študij, na katerega bomo polagali največjo pažnjo. Sleherni član Partije bo preko zime vsak dan dobil glavo časa, da se bo sam izgrajeval in usposabljal za uspešnejše vodenje vseh predstojajočih gospodarskih in političnih nalog.

3. Za pomoč OF v okraju, da se bo tudi njeno članstvo stalno ideološko gradilo in da se v najkrajšem času utrdi organizacijska plat vseh frontnih organizacij, bodo partijske celice pokrenile vse potrebno, da se 100% izpolni politni plan, katerega je sprejelo zadnje zasedanje plenuma OF okraja.

4. Partijske celice bodo predvsem v razdobju, ko se združujejo SKOJ in mladinska organizacija v enotno mladinsko organizacijo, istim vsestransko pomagale. Mlajši člani Partije, sprejeti iz SKOJ-a v zadnjem času, bodo še v nadalje delali v mladinski organizaciji, celice pa kot celote jim bodo nudile vso pomoč.

5. Partijsko članstvo po tovarnah in obratih se bo odločneje borilo za dvig članstva iz vrst delavcev, in tako pomagalo utrjevati sindikalno organizacijo in dvigati delovno disciplino. Vse bolj bo Partija delala med polproletarci, katerih je še v tovarnah in obratih našega okraja pretežna večina, jim nudila vse več ideološkega znanja in postopoma, vendar v najhitrejšem času napravila iz njih zavedne delavce socialistične gradiva.

6. Vse partijsko članstvo okraja se bo dnevno borilo za nadaljnje kristaliziranje ljudske oblasti oziroma KLO-jev. V najhitrejšem razdobju morajo biti krajevni ljudski odbori očisti vsi kulaški in špekulantski elementi, kateri so še danes vrinjeni v posameznih odborih ljudske oblasti in potem katerih načrtno sabotirajo razne gospodarske ukrepe in v zvezi s tem samo gradnjo socializma. Nadalje bodo partijske celice okraja stalno pomagale ljudski oblasti s tem, da bodo v njih konkretno sodelovale partijsko članstvo, kakor tudi, da bodo potom svojega članstva in članstva OF izvajale in uresničevale petletni plan krajevnih, oziroma okrajnega odbora oblasti. Partija ptujskega okraja se bo borila tudi za to, da si Krajevni ljudski odbor ustvari svojo gospodarstvo — ekonomije, kakor tudi, da se kmečko obdelovalne zadruge, katere v okraju že obstajajo, kvalitetno izpopolnijo in postanejo trdna baza višjega tipa združništva. Partija bo pospešila, da se hitreje ustanovljajo še nove kmečko obdelovalne zadruge.

7. Da pa se bo splošno naše združništvo hitreje razvijalo in zajelo čim večje število naših kulturno še zaostalih, vendar dobro mislečih ljudi, se bo Partija borila za čiščenje odborov kmečkih zadrug od vseh njihovih špekulativnih ter sabotirajočih toliko časa, dokler ne bo sleherni izkoriščevalski element izrinen iz vodstev naših kmečkih zadrug. Vsaka partijska celica se obvezuje, da na svojem področju nemudoma pristopi k utrditvi tamkajšnjih zadrug in njihovih upravnih odborov.

8. Za uresničitev vseh zgoraj citiranih nalog pa se bo Partija potom svojega članstva, frontnih množičnih organizacij in ljudske oblasti odločneje borila proti vsem poskusom ostankev kapitalističnih elementov, ki bi še na kateri koli način skušali rušiti pridobitve naše NOB in same gradnje socializma. Zato bomo posvetili mnogo večjo budnost za nadaljnje kristaliziranje in graditev ljudske oblasti in odborov OF, da bodo isti vsepovsod kos svojim nalogam, ki jih pred njih postavlja Partija. Še odločneje pa se bomo borili za kristaliziranje samega članstva Partije, kakor tudi za budnost v sami Partiji, tako da bomo v slanju vsestransko uresničevati svoj program, sprejet na V. kongresu KPJ.

Za uresničitev teh nalog se obvezujemo svojem Centralnemu komitetu in samemu sekretarju tovarišu TITU.

Delegati partijske konference okraja Ptuj.

Ptuj, 23. oktobra 1948.

v mase članstva Osvobodilne fronte. S tem in s sklepi današnje partijske konference, ki bo izvolila iz svoje srede nov Okrajni komitet, so podani pogoji, za doslednejše izvajanje nalog V. kongresa KPJ v cilju širjenja in utrjevanja naših osnovnih partijskih organizacij.

## Vloga Partije pri graditvi Osvobodilne fronte

Tovariši! Ena od največjih nalog, ki je stala po osvoboditvi pred našo Partijo, je bila: čuvanje in utrjevanje politične enotnosti ljudstva, ki je bila v času osvobodilne borbe tako jasno ustvarjena v Osvobodilni fronti kot vseljidski politični organizaciji.

Popreje sem navedel, da je OF pri nas v našem okraju postala, vsled slabšega razvoja OF gibanja, svojina širokih delovnih množic šele v zadnjih dnevih fašistične okupacije. No, kljub temu je kaj kmalu postala borbena zveza ljudstva, ki je v njej začutilo močno orodje v borbi proti sovražnikom, ki so stali prikriti na naših vaseh in čakali moment, ko pridobijo nazaj izgubljene pravice. Protiljudski elementi, na čelu z izredno močno klerofašističnim duhovščino, so kaj kmalu začutili nevarnost, ki jim preti od doslej neukih in potpežljivih množic, katere so pozabile na strankarske boje in se strnjene v enotni fronti pričele boriti za izgraditev pravičnejšega družbenega reda.

Sovražnik ni mogel direktno napadati naše Fronte, mobilizirati svoje zakrknjene hlapce v borbi proti politični enotnosti ljudstva, ker se je zelo jasno zavedal, kako globoko je zasidrana v srčih izkoriščanih in tlačanih ljudi, katerih je bila edina opora v času težkih dni fašistične tiranije in na čelu katere je stala Partija, prekaljena v neštetih borbah proti sovražnikom ljudstva. Ljudje, ki so z mirno roko blagoslovljali belogardijske in ustaške krvavke za časa takozvanega »izgnanstva«, so se z vso energijo in z vsemi v dvatisoč letih preizkušenimi metodami vrgli na razbijanje OF z jasno zavestjo, da s tem zedajajo prvi udarec tudi naši Partiji. Hlinavsko so govorili in še govorijo, da je OF bila nujno potrebna v času okupacije, v času borbe proti fašizmu, a da danes ni več potrebna niti koristna. Pa li so hvalo zaslugam naše Fronte v preteklosti, zgodovinski vlogi, katero je odigrala in na kraju katere mora, v cilju zagotavljanja »demokracije« prepuštili me-

sto drugim, a najhujše politikom bivše Jugoslavije.

Trda, tovariši, je bila bomba naše Partije za očuvanje politične enotnosti ljudstva, za očuvanje OF kot nujnega pogoja za uspešno graditev socializma. Sovražnik je po naših krajih, a predvsem po naših vaseh, z najbolj zločinskiimi metodami zlorabljal verska čustva ljudstva v svoje podle namene. Mi lahko smelo trdimo, da nikjer v Sloveniji ni bila zapažena takšna koncentracija sovražne propagande v cilju razbitja Fronte kot pri nas na Stajerskem. Razumljivo je, da je imel sovražnik v nekaterih krajih uspehe vsled nebudnosti nekaterih frontnih aktivov, vendar so ti uspehi bili lokalni, trenutnega značaja, ki so se kmalu, vsled svoje neumne podlage spremenili v poraz. Kdo na naših vaseh se z nasmehom ne spominja vseh mogočih rokov o Angležih, Amerikan-kih, križarjih, »skupnih kotlih« itd., pa ro, ki so v svoji končni fazi zelo jasno pokazale pravo sliko reakcionarne duhovščine in njenih pomagačev. Partija pa je s svojim pravilnim vodstvom, s perspektivami socialistične graditve, ki jih je dala osnovnim masam delovnih ljudi, v teh borbah proti reakciji očala OF in jo usposobila, da krene še z večjim elanom v borbo za dvig gospodarske in politične zaostalosti naše vasi. Poglejmo, kakšen je številčni porast OF v našem okraju:

Ob osvoboditvi v maju 1945 je štela fronta 3480 članov, v decembru 1945 12.610 članov vključenih v 134 odborih fronte, v decembru 1946 20.170 članov, v decembru 1947 24.638 članov, danes pa znaša število članstva Fronte v našem okraju 25.219 članov, vključenih v 153 vaskih odborih.

Iz navedenih števil se zelo jasno vidi velik porast članstva OF, ki nas pa zdaleka še ne more zadovoljiti. Pri graditvi Fronte je bilo zagrešenih niz napak, niz slabosti, ki bi jih Partija ne smela dovoliti.

Ker ni bilo mogoče razbiti Fronte od zunaj, je sovražnik z vrvanjem razrednih nasprotnikov na odgovorne položaje poskušal od znotraj minirati. Dolgo časa so v nekaterih naših frontnih odborih gospodarili kulaški elementi in v njem imenu polzkušali blažiti razredno borbo na vasi. Jasno je, da v teh krajih Fronta ni mogla biti privlačna za mase, ki so vsled tega bile izpostavljene nemoštemu vplivu in izkoriščanju kulaštva. Fronta, ki je po osvoboditvi kot

## Izvoljen je bil Okrajni komite

Zagar Zoran, Grden Lovro, Mavser Ivan, Živic Jože, Briski Lojze, Leskovec Franc, Mirtič Miha, Fuks Mane, Belšak Franc, Kovačič Zlatko, Furlan Dušan, Štirc

Franc, Hedžet Zora, Mirtič Lojzka, Kosi Franc, Martinc Anton, Kolarič Martin, Potočnik Anton, Zidarič Franc

### Kandidati Okrajnega komiteja

Frangeš Alojz, Kelc Vinko, Kopše Anka, Zidarič Julka, Prelog Franc, Vrhnjak Jo-

že, Rebernak Franjo, Seruga Jože, Donaj Franc, Petrovič Janez.

### Okrajna revizijska komisija

Mirtič Lojzka, Vauda Ivan, Ilvar Ivan, Babič Ančka, Šlampa Milena.

### In delegati za drugi kongres KPS

Bratko Ivan, Kveder Dušan, Vošnjak Mitja, Goršič Mirko, Zagar Zoran, Grden Lovro, Mavser Ivan, B.iški Lojze, Bel-

šak Franc, Leskovec Franc, Hedžet Zora, Furlan Dušan.

transmisija za sprovajanje partijske linije pravilno in uspešno izvedla veliko število gospodarskih in političnih nalog, mora v bodoče imeti večjo pomoč od strani partijskih organizacij našega okraja. Partijske celice in tudi vodilni komunisti okraja bodo morali pri graditvi Fronte, širjenju njenega članstva, posebnost pa še dvigu njene ideološke ravni na linijo marksizma-leninizma posvečati v bodoče mnogo več pažnje. Naj pravijo ljudje okoli nas karkoli hočejo, vendar mi, ki v vsakodnevni praksi, v stalni borbi z razrednimi sovražniki na va-

seh, s kamnom na kamen gradimo socializem, vemo, da nam OF, ta enotna gospodarsko politična organizacija delovnega ljudstva ni bila nikdar bolj potrebna kakor danes. S pravilnim izkoriščanjem in usmerjevanjem te masovne baze naše Partije, z vnašanjem jasne perspektive v njeno delo in z dosledno borbo proti vrvanjem razrednih sovražnikov, bodo naše osnovne partijske organizacije dosegale večje uspehe na samem poprišču bitke za socialistično rekonstrukcijo našega kmetijskega gospodarstva.

## Delo Partije na izgradnji ljudske oblasti

Tovariši! Največja pridobitev ljudske revolucije, izvršene v toku osvobodilnega boja, je vsekakor naša ljudska oblast. Pred Partijo našega okraja je stalo ob osvoboditvi vprašanje: Izgraditi in razvijati to oblast revolucionarnega ljudstva, usposobiti jo za dokončen obračun z vrženo buržoazijo in njenimi sopotniki, prevzeti komandne pozicije v gospodarstvu in s tem omogočiti hitrejšo graditev socializma. Partijske organizacije, čeprav slabe in maloštevilne, so resno pristopile k prvim volitvam krajevnih narodno osvobodilnih odborov v jeseni leta 1945, od katerih je bil odvisen uspeh vse prve obnovitvene etape graditve našega gospodarstva in novega državnega aparata. Pri volitvah v krajevne odbore so bili izvoljeni po večini ljudje, ki so na en ali drug način sodelovali z narodno osvobodilnim gibanjem. Med te ljudstvo in Osvobodilni fronti predane ljudi se je že takrat vrinilo gotovo število potuhnenih špekulativ in političnih karieristov, ki so polzkušali izkoristiti svoj položaj v osebne koristi; njih in njihove tendence so partijske organizacije, nekeje z manjšim uspehom, razkrinile in odstranile iz odborov oblasti. Drugi, toda večji del članov prvih krajevnih odborov, pa je vsled svoje gospodarske, razredne pripadnosti pričel že kmalu nasprotovati liniji naše Partije in gospodarski politiki ljudske oblasti, ki je s svojimi ukrepi, v interesu velike večine ljudstva, pričela rušiti ostanke kapitalističnih odnosov v podjetjih in na vaseh. Razumljivo je, da tako oslabilni ljudski odbori niso mogli vedno z uspehom reševati nalog, ki so se postavljale pred njih.

Partijske organizacije, katere so budno pazile na rast ljudske oblasti, so sicer pravilno ocenile pojave razrednega sovražnika v nekaterih oblastnih odborih, niso pa vodile dovolj principielne in brezkompromisne borbe za njih odstranitev. Nekateri naši komunisti, sicer predani Partiji in stvari socializma, niso dovolj resno vzeli vprašanja razkrinkavanja protiljudskih elementov v odborih, ki so namerno zavirali naš razvoj, temveč so z administrativnimi ukrepi hoteli nadomestiti zamujeno politično delo. Vsled tega nepravilnega in škodljivega stališča je bilo delo v mnogih vprašanih oteženo.

## Dvig in ureditev našega gospodarstva

Tovariši in tovarišice! Poglejmo, kakšno je bilo delo Partije in preko nje ljudske oblasti na dvigu in ureditvi našega gospodarstva in življenjskega standarda delovnih ljudi.

Naša Partija je po svoboditvi z nezmanjšano silo nadaljevala in usmerjala tok ljudske revolucije naprej. Ustaviti se na pol pola, zadovoljiti se samo z oblastjo delovnega ljudstva, dočim so skoraj vsa proizvodna sredstva še bila v rokah buržoazije, bi pomenilo propast, pomenilo skreniti z linije marksizma-leninizma, na čigar temeljih je bila grajena vsa naša borba. Trebalo je doleteti buržoazijo, prevzeti komandne pozicije v gospodarstvu in svoje roke in nadalje plansko razvijati, v cilju dviga življenjskega standarda ljudstva, družbeno proizvodna sredstva.

Prvi ukrep, h kateremu je pristopila ljudska oblast, je bilo ugotavljanje volnega dobička. Protiljudski elementi so v času, ko se je ljudstvo borilo za svojo svobodo, za svoj nacionalni obstoj, trgovali in s sodelovanjem okupatorja množili svoje bogastvo. 36 volnih dobičkarjev je bilo obsojenih na 7 milijonov 445.895 din volnega dobička, ki ga je ljudska oblast uporabila za dvig svojega gospodarstva.

Drugi ukrep, drugi udarec po glavi buržoazije je bila agrarna reforma. Stoletja je naš kmet obdeloval tujo zemljo in s svojim znanjem ustvarjal bogastvo veleposesnikom, bankirjem in cerkveni oligarhiji. Zemlja, za katero se je boril, je imela svojo zgodovino v »stari pravdi« kmečkih puntarjev, v prevarantski agrarni reformi bivše Jugoslavije, v Vestfaliji in Ame-iki, kamor je s svoje grude moral iti služiti fuj kruh. No, ljudska oblast je odvzela zemljo izkoriščevalcem in jo dala tistemu, ki jo obdeluje. Veleposesnikom, bankirjem, cerkvi, narodnim izdajalcem in drugim je bilo odvzeto skupno 5940 ha zemlje; od tega 2807 ha obdelovalne in 3133 ha gozdov.

Ta slabost, ta, lahko rečemo oportunistični odnos do čistosti ljudske oblasti, pa je imel nujno svoje posledice v samih partijskih organizacijah, tako okrajnega komiteta kot osnovnih celic terena. Ker so nekateri ljudski odbori, predvsem po Ptujskem in Dravskem polju vsled svojega slabega socialnega sestava slabo izvrševali naloge, ki so se postavljale pred njih in ker so množice, razumljivo, postajale nezadovoljne s svojimi izvoljenimi organi, so partijske celice — namesto, da bi z razkrinkavanjem očistile in utrdile odbor — pričele same izvrševati tekoče gospodarske in oblastvene naloge. Tak način nepravilnega dela, samo v merilu okraja, veča v polni meri tudi za bivši okrajni komitet Partije. Razumljivo je, da so s temi nepravilnimi metodami dela nekateri komunisti izgubili vodstveno vlogo pri graditvi našega gospodarstva in postali enostavni izvrševalci (in še to slabi) od zgoraj postavljenih nalog. Kampanjski karakter dela pa je onemogočal znotraj same partijske organizacije pravilno rast članstva, marksistično-leninistično izgradnjo in prav posebej še širjenje in jačanje Partije.

Po drugih volitvah v krajevne ljudske odbore se je situacija deloma izboljšala. Socialni sestav ljudskih odborov v Halozah in Slov. goricah odgovarja današnji stopnji družbenega razvoja, medtem ko v dolinskih, kulaških krajih Ptujkega in Dravskega polja, sedijo v odborih ljudje, ki že davno nebi smeli imeti ničesar skupnega s funkcijo v odboru ljudske oblasti. Razumljivo je torej, da naši delavci, vinarji, mali in srednji kmetje naših vasi, na katerih pleča padajo največje naloge pri izvrševanju petletnega plana in graditvi socialističnega gospodarstva, večkrat na svoji koži občutijo razliko med resnično demokratično obliko ljudske oblasti in kulaško vsebino dela. To je dejstvo, preko katerega na današnji partijski konferenci ne moremo iti. Naša naloga, največja naloga, ki stoji pred Partijo našega okraja, je, da v teh zimskih mesecih koncentriramo vse sile na čiščenje in izgradnjo okrajnega in krajevnih ljudskih odborov in s tem ustvarimo sodelovanje najširših plasti delovnega ljudstva pri graditvi socializma.

1602 ha obdelovalne zemlje je bilo razdeljeno med 1014 agrarnih interesov in kolonistov. Državna posestva in tovarniške ekonomije so dobile skupno 912 ha obdelovalne zemlje. Ostalo zemljo upravljajo LO, na podlagi katere pa se v zadnjem času pristopa k ustanavljanju zadrugnih ekonomij. Z agrarno reformo je ljudska oblast likvidirala vodilno buržoazijo na vasi, dvignila zavest doslej izkoriščanih kmečkih množic in ustvarila prve pogoje za razvoj združništva.

Tretji ukrep in ob enem dokončno podzavljanje vseh proizvodnih podjetij je bila nacionalizacija večje in pozneje še manjše industrije. Ljudska oblast je z zapleno lastnine narodnim izdajalcem in z nacionalizacijo proizvodnih podjetij zasegla 26 večjih in manjših podjetij v skupni vrednosti 920 milijonov 897.981 dinarjev; v teh podjetjih je bilo zaposlenih 1690 delavcev in nameščencev. Končno je bilo izkoriščanje človeka po človeku v privatnih kapitalističnih podjetjih in proizvodna sredstva so pričela služiti ljudstvu. S tem je ljudska oblast dokončno likvidirala privatno lastnino nad proizvajalnimi sredstvi v industriji in usmerila pogoje za prehod v socialistično plansko proizvodnjo.

Proizvodnja je bila v rokah družbe, toda razdeljevanje produktov je bilo še vedno v rokah privatnih špekulativ in trgovcev, ki so z raznimi špekulativnimi manipulacijami onemogočali pravilno in plansko razdeljevanje blaga. Likvidacija privatnega sektorja v trgovini pa ni bilo mogoče izvršiti samo z administrativnimi ukrepi, temveč s temeljitimi pripravi in usposabljanjem zadrugnega in državnega sektorja trgovine. Poglejmo, kako je ljudska oblast postopoma in brez motenj v pravilni distribuciji blaga likvidirala privatno imovino.

(Nadaljevanje na 3. strani)

(Nadaljevanje z 2. strani)

Leta 1945: zadrugi sektor je dobival 30%, privatni 70%.

Leta 1946: zadrugi sektor je dobival 40%, privatni 40%, državni 20%.

Leta 1947: zadrugi sektor je dobival 35%, državni 50%, privatni 15%.

V drugi polovici leta 1947 je privatni sektor trgovine dobival še samo 28% konfekcije.

Leta 1948: državni sektor je dobival 67%, potrošniške zadruge 25%, industrijski magazini 8%.

(Kmetijske zadruge niso štete, ker so pričele trgovati po vezanih cenah).

Kot je iz gornjega razvidno, je privatna trgovina bila zadušena s porastom zadruga in državnega sektorja ter je ukinitev trgovskih obroti spomladati letošnjega leta bila samo formalnega značaja.

Tovariši in tovarišice!

Proizvodnja, odkupi in distribucija so bili s tem popolnoma v rokah državnega socialističnega in zadruga sektorja. Okrajni in krajevni ljudski odbori so začeli svoje lokalno gospodarstvo v cilju neposrednega dviga življenjskega standarda. Tako obstoja danes 10 okrajnih in 27 krajevnih proizvodnih in uslužnostnih podjetij s skupnim številom 629 delavcev.

Okrajni ljudski odbor je nato po temeljnih pripravah pristopil k izdelavi petletnega plana razvoja narodnega gospodarstva. Naš petletni plan okraja predstavlja ogromen uspeh ljudske oblasti, ki je po nepolnih dveh letih uspela izvršiti uspešen prehod iz anarhičnega

## Borba Partije za socialistično rekonstrukcijo kmetijskega gospodarstva

Naš okraj ima z ozirom na glavno proizvodno panogo v svoji ogromni večini kmetijski karakter. Vsled tega je bila tudi glavna pažnja naše Partije posvečena dvigu kmetijske proizvodnje na naši vasi, kjer se bilje bitka za novo, naprednejšo obliko gospodarstva, za socialistično rekonstrukcijo kmetijstva. Ni treba posebej poudariti, da je današnja oblika kmetijske proizvodnje kot dediščina kapitalistične družbe z ozirom na mogočen razvoj socialističnega gospodarstva, zelo zaostala in nikakor ne odgovarja družbenim potrebam. Kljub prekomernemu delu večine naših kmetov, kmetijstvo ne daje iz sebe toliko kot bi sicer ob boljši, naprednejši organizaciji, intenzivnejšem gospodarjenju in izkoriščanju strojev lahko dalo skupnosti. Razdrobljenost kmetijskih posestev, anarhično proizvajanje družbeno potrebnih, prehranbenih in industrijskih pro-

## Razvoj zadrugištva

Poglejmo, tovariši, kako se je razvijalo zadrugištvo pri nas po osvoboditvi:

V letu 1945 sta bili ustanovljeni na teritoriju našega okraja samo dve nabavno-prodajni zadrugi (če ne računamo dveh vinarskih zadrug v Ptuj in Ormožu, katere so — podedovane iz bivše Jugoslavije — slinele na popolnoma kapitalistični bazi). Te zadruge, bolj rečeno zadruga centrala, so imele 11 poslovalnic na terenu s 3055 člani in so se bavile skoraj izključno s trgovino. Kljub temu, da so v svojem nadaljnjem razvoju, širjenju in jačanju vse do reorganizacije, zadržale skoraj izključno trgovski karakter, so vendar odigrale ogromno vlogo pri pravičnem funkcioniranju prehrane prebivalstva, razmenjavi dobrin med mestom in vasio in pri prevzgoji ljudi s staro kapitalistično miselnostjo. Nabavno-prodajno zadrugištvo je položilo temelje nadaljnjemu razvoju zadrugištva. Z uspešno izvedeno decentralizacijo »Naproz« se je zadrugištvo dvignilo na novo razvojno stopnjo, na stopnjo organizirane borbe za dvig gospodarske in kulturne ravni naše vasi, v okviru katere bo trgovina služila le kot sredstvo za izmenjavo in nakup kmetijstvu potrebnih artiklov, iz dveh samostojnih »Naproz« s 3055 člani v letu 1945 se je razvilo 69 kmetijskih zadrug z 11.691 člani in 56.123 družinskih članov, kar predstavlja veliko večino vseh prebivalcev okraja.

Poleg kmetijskih zadrug je bilo v letu 1946 in 1947 ustanovljenih še 5 kmetijsko obdelovalnih zadrug višjega socialističnega tipa. Te zadruge višjega tipa, katere so ustanovili agrarni interesi — kolonisti in samostojni kmetje —, dokazujejo s svojimi že doseženimi uspehi, kljub ogromnim začetnim težavam, s katerimi se borijo (pomanjkanje živine, gospodarskih poslopj, stanovanj itd.) in kljub podvojeni sovražni propagandi o »kolhozih«, »skupnih kotlih« itd., vso prednost skupnega, zadruga gospodarstva. Na primer: zadruga Osojnik pri Ptuj je imela ob ustanovitvi 25 glav živine, danes poseduje 72 glav goveje živine in 6 konj. Člani zadruge so v letošnjem letu pridelali 3000 kg pšenice na ha, kar je nedvomno eden največjih tovrstnih uspehov v Sloveniji. Zaslugo za ta uspeh ima v polni meri partijska organizacija zadruge, ki je tudi v organizacijskem pogledu med najboljšimi v okraju.

No, tovariši, to je seveda samo en del, samo groba razvojna plat našega zadrugištva. Dejstvo je, da pomeni ta razvoj ogromen uspeh za našo Partijo, za našo OF in za naše gospodarstvo sploh. Toda naše partijske organizacije so poleg tega pri graditvi socialističnega zadrugištva zagrešile niz napak in propustov, katere je treba ozvesti s pravo, resnično kritiko, vredno naše Partije, da bi nam jih bilo omogočeno popraviti čim prej in dosledneje v našem bodočem delu.

Prvo. Partijske organizacije so posvečile v splošnem premalo pažnje poglobljanju razredne diferenciacije na vasi. Kulaški elementi, nerazkinkani v masah, so še nadalje in neovirano vršili gospodarski pritisk na male kmete, bajlarje in agrarne interese ter jih v pomanjkanju delovne sile brezobzirno izkoriščali. Razumljivo je, da se je vsled tega pasi-

gospodarstva v fazo vsesplošnega planiranja, ki bo občutno dvignilo kmetijsko in industrijsko zmogljivost socialističnega in zadruga sektorja v cilju hitrejšega dviga materialne ravni ljudskih množic.

Poglejmo, kaj stoji v prvem poglavju našega petletnega plana:

Okraj Ptuj bo v razdobju prve gospodarske petletke v letih 1947 do 1951 v okviru zveznega, republiškega in lastnega gospodarskega plana prvenstveno in neposredno doprinal k dviganju življenjske ravni prebivalstva svojega okraja ter z mobilizacijo vseh ljudskih sil in z izkoriščanjem vseh lastnih surovinskih virov razvil lokalno gospodarstvo in s tem ustvarjal nadaljnje predpogoje za dvig življenjske in kulturne ravni ljudskih množic svojega okraja.

Okraj Ptuj bo iz svojih lastnih sredstev investir v neproizvajalne in proizvajalne panoge svojega gospodarstva 91 milijonov 950.000 din; od tega v neproizvajalne panoge z namenom, takoj in neposredno dvigniti življenjsko in kulturno raven prebivalstva, 57.529.000 din ali 62,57%, v proizvajalne panoge pa 34.422.000 din ali 37,43%. S poizvovalnim in načrtnim delom bo ta okvirni investicijski znesek znatno povečal, najmanj pa za 9.300.000 din, kar predstavlja 10,11% od skupne investicijske kvote.

Takšno, tovariši, je bilo delo ljudske oblasti pod vodstvom naše Partije pri dvigu in izgradnji našega socialističnega gospodarstva.

izvodov, špekulacije in gospodarske sabotaže kulaških elementov — vse to onemogoča uspešno planiranje in pospeševanje kmetijske proizvodnje, ki nam je danes, vsled vedno večjih potreb razvijajoče se socialistične industrije nad vse potrebna.

Partija se je že takoj po osvoboditvi lotila vprašanja reorganizacije našega kmetijstva. Pod njenim vodstvom so zrastle že v letu 1945 prve zadruga organizacije, obnovitvene, živinorejske, nabavno-prodajne, vinarske in druge, ki so mobilizirale delovne ljudi naših vasi za čimprejšnjo obnovu in konsolidacijo našega gospodarstva, ter vnašale duh sodelovanja in kolektivnosti v življenje in delo svojih članov. Partija je budno spremljala razvoj zadrugištva, zavedajoč se, da gradi temelje novi, naprednejši obliki kmetijskega gospodarstva.

vizirala tudi masa srednjih kmetov, ki je v nekaterih krajih, kot konkretno v Cirkovcih, Slovenji vasi in Lovrencu nastopala skupno s kulaki proti ljudski oblasti. Jasno je, da je vsled takega stanja bil razvoj zadrugištva silno otežčen, množice delovnih kmetov pa so istovetile trdno in razredno linijo naše Partije z oportunističnim delom nekaterih partijskih organizacij in prirodno, izgubljale zaupanje v pravičnost naše poti. To je prva in največja slabost našega preteklega dela.

Drugo. Nekatere naše partijske organizacije so dopustile vplivanje kulaških elementov v upravne odbore kmetijskih zadrug in s tem že v samem početku kompromitirale nov tip našega zadrugištva. Mislim, da ni potreba poudarjati, da je že sama pojava razrednega sovražnika v vrstah upravnega odbora zadruga demoralizirala napredne kmečke množice, katere so, ob pomanjkanju političnega dela, nasledale kulaški demagogiji. Mesto, da bi bile zadruge, kot produkt nadaljnjega razvojnega procesa naše ljudske revolucije, močno orožje Partije v borbi proti kulakom, je v mnogih krajih, v obratnem smislu, zadruga postala orožje kulaštva za borbo proti revolucionarnim ukrepom ljudske oblasti. Razumljivo je, da zadrugištvo po tej poti ni moglo napredovati.

To je, tovariši, samo nekaj bistvenih slabosti dela naših partijskih organizacij na vasi. S pravilno analizo vseh uspehov in napak, storjenih na polju graditve našega zadrugištva v vsaki posamezni partijski organizaciji, s pravičnim pojmovanjem ogromne važnosti socialistične rekonstrukcije našega kmetijstva, bomo v bodoče že z večjimi uspehi izvrševali naloge, ki jih bo postavila pred nas naša Partija. Naša vas bo s tem in z gradnjo zadrugištva domov dobila nov pomen in nove poglede v jutrišnji dan. Zadrugišni domovi bodo postali center vsega gospodarskega in kulturnega življenja naše vasi in središče za realizacijo ustvarjalnih zamisli naših kmetov. Kmetijske zadruge se bodo pod pravičnim, stalnim in budnim vodstvom naše Partije razvile v borbeno, gospodarsko politično organizacije, ki bodo odpravljale težke sledove preteklosti in vodile brezkompromisno borbo proti vsem vaškim močnim in špekulantom, ki zavirajo razvoj naše vasi.

Tovariši in tovarišice! V svojih izvajanjih sem samo v glavnih obrisih nakazal vso ono slavno pot, ustvarjalno delo naše Partije od formiranja prvih naših part. organizacij do močnega, organiziranega odbora, ki danes na čelu delovnih množic vsega okraja bilje bitko za zmago socializma. Ko danes v pripravah za II. kongres KPS podajamo kritično, kot to znajo samo komunisti, obračun o svojem delu, z zavestjo in ponosom ugotavljamo, da smo v vsakodnevni, trdi in ostri borbi z razrednim sovražnikom nenehno dvigali stavbo socialistične graditve. Naj pravih klevetnikov naše Partije, našega v stoterih borbah preizkušene vodstva, kar koli hočejo, mi bomo gradili socializem s podvojenimi silami naprej po poti, ki nam jo je začrtal zgodovinski V. kongres. Z doslednim realiziranjem sklepov V. kongresa naše Partije, z nenehnim proučevanjem ideologije marksizma-leninizma in z ostro borbo proti

## O organizacijskem delu Partije

le referiral tov. Grden Lovro

Po referatu tov. sekretarja je o organizacijskem delu Partije v ptujskem okraju referiral org. sekretar Okrajne partijske komisije tov. Lovro Grden. Dejal je:

Ko podajam v imenu partijske komisije za okraj Ptuj poročilo o organizacijskem delu Partije ptujskega okraja, hočem na kratko prikazati notranje življenje naše Partije v ptujskem okraju.

Nedvomno nam je V. kongres KPJ začrtal jasno pot, po kateri se razvija naša slavna Komunistična partija. Sprejetje Statuta in Programa Partije nam daje še večje revolucionarne poletje za izgraditev naše Partije.

V. kongres KPJ nam je dokaz, kako je naša Partija enotna, da je na tem kongresu nastopala Partija, kot eden, čeravno v času, ko je bilo njeno vodstvo in njeno delo izpostavljeni napadom drugih komunističnih partij, napadom, ki so bili po svoji neutemeljenosti doslej neznani v zgodovini delavskega gibanja.

V. kongres je bil močna manifestacija enotnosti Partije, nedvoumen odgovor vsem tistim, ki hočejo razbiti našo Partijo in našo državo.

Kakor je naša Partija nastopala enotno na V. kongresu, tako nastopa in bo tudi nastopala v bodoče pri vsem partijskem delu današnjega družbenega razvoja.

Nedvomno so se tudi tukaj dokazali naši pravilni odnosi v naši partijski organizaciji. Predvsem je za časa ilegalnega dela naši Partiji v predaprilski Jugoslaviji, kakor tudi za časa narodno osvobodilne borbe, uspelo povezati vse jugoslovanske narode v borbo proti okupatorju za osvoboditev izpod okupatorjevega jarma. Ravno tako je v naših partijskih organizacijah sedaj po osvoboditvi, v času, ko se naša Partija bori na gospodarskem polju za izgraditev socializma v tesnih lovarskih medsebojnih odnosih, kateri so zgradili novega človeka, čigar čustva in zavest so povsem drugačna od človeka v kapitalističnem redu.

Ta novi človek bo nesebičen, iskren, hraber in skromen. Koristi ljudstvu in ljudski oblasti, bo njemu najvišji zakon. Že sedaj se pojavljajo ljudje, ki se bore za čuvanje ljudskega premoženja, ki nastopajo proti lakomnosti, grabeljivosti in najrazličnejšim taktim težnjam.

To so ljudje, ki pazijo na vsak gram in paro ljudskega premoženja, ki smatrajo ljudsko premoženje za svoje. Novi človek se bori pogumno in neustrašeno za resnico, on je neizprosni proti vsaki laži, klevetam in podlitkanju, zaradi tega lahko trdimo, da je našemu vodstvu uspelo svoje člane izgraditi v nauku Marxa, Engelsa, Lenina-Stalina. Končno se je treba stalno zavedati, da je bila Komunistična partija Jugoslavije edina sila, ki je bila sposobna, da dvigne vse naše narode v borbo za svobodo in neodvisnost naše domovine, in ki jim je vlivala vero v zmago nad fašističnimi osvajačji in domačimi izdajalci pod vodstvom Partije.

Ta dejstva kažejo, da je naša Partija uspešno izvršila svojo zgodovinsko vlogo. Dalje dokazuje to dejstvo, da stoji danes pred Partijo kot celoto in pred vsakim članom Partije posebej ljudske naloge v delu pri mobilizaciji ljudskih množic za politični in gospodarski dvig dežele.

Partija stalno uči, da se komunisti ne smejo prevzeti zaradi uspehov in da bodo pri svojem nadaljnjem delu naleteli na nove zapreke in težave, katere pa bodo obvladali samo v borbi, na katero je treba biti stalno pripravljen in zanjo biti oborožen. To je treba imeti pred očmi, kadar govorimo o uspehih in nalogah, ki jih je treba izvršiti pri nadaljnjem delu. V zvezi s tem Partija upravičeno postavlja vsakemu svojem članu vprašanje: kako se pripravljaa, kako se oborožuješ za predstoječe borbe, ki jih bodo vodili naši narodi na poti v socializem.

Naša Partija je v svojih organizacijah združila veliko število ljudi. Raven razvoja teh ljudi je različna. Razlikuje se tako po izobrazbi, kot po življenjskih izkušnjah, značajih itd. Partija so funkcionarji in navadni člani delavci, udarniki pri izgradnji dežele, ljudje različnih poklicev in različnih navad. V teh različnih ljudeh z različnimi človeškimi lastnostmi vidimo skupine in tipične poteze značaja, ki so svojstvene komunistom in ki preko njih prodirajo v široke ljudske sloje.

Te poteze, ki karakterizirajo predvsem komuniste, so v prvi vrsti zavest obveznosti do družbe in skupnosti, visoka idejnost, principelnost, težnja biti vselej in pri vsakem delu prvi, da na vsakem koraku pokažejo vzgled ljudstvu. To nam dokazujejo iz dneva v dan po naših tovarnih podjetjih in v kmetijstvu. Dokaz temu so naši udarniki, racionalizatorji, novatorji, na kmetih pa borci za večji hektarski donos.

To so večinoma komunisti, ki se borijo za izboljšanje življenjskega standarda, za izgraditev socializma v naši deželi. Te okolnosti ustvarjajo pri nas novega človeka, človeka, ki vrši bitko za socializem. Toda proces njegovega nastajanja ni spontan. Sicer ustvarja novega človeka delo, zavestni napori, požitvovalnost. Ustvarja ga sam proces socialistične graditve.

Toda ustvarja ga predvsem naša Partija kakor v graditvi tako tudi s

vsem, ki zavirajo zgodovinsko delo naše Partije, se bomo tudi mi dostojno pripravili na naš II. kongres.

Naj živi CK KPJ na čelu s tov. Titom! —učiteljem in organizatorjem naše slavne Partije!

(Burno in dolgotrajno ploskanje s klici tov. Titu in Partiji ter skandiranje »Tito—Stalin«, »Tito—Partijae«)

svojo vzgojno vlogo — vzgojnim delom.

Ustvarjanje novega človeka ima glavno vlogo naša Partija, toda ustvarjanje novega človeka ne sme zaostajati za socialistično graditvijo naše dežele.

Istočasno ko govorimo o vzgajanju novih ljudi, o graditvi socializma v naši deželi, moramo govoriti tudi o naši zavestni partijski disciplini, kajti vedno nam mora biti pred očmi, da v vsaki organizaciji mora biti tudi disciplina. Jasno nam mora biti to, da se disciplina razlikuje, kajti v naši Partiji je zavedna disciplina, naša Partija je zgrajena na demokratičnem centralizmu, to se pravi, da so vsi naši partijski voditelji izvoljeni od najnižjega pa do najvišjega, v tem se lahko vidi naša partijska demokracija. Po drugi strani pa vidimo, da je naša Partija vodena od najvišjih partijskih forumov pa do najnižjih, to se pravi, da se mora manjšina podrežati večini in sklepom višjih forumov se morajo podrežati nižji forumi.

Mi lahko danes trdimo, da je naša zavedna partijska disciplina na zelo visoki stopnji. Napočeno pa bi bilo, če ne bi pogledali naših partijskih celic, ki so pa zelo na nizki stopnji, to so predvsem celice v Majšperku, tovarna volnenih izdelkov, za kar odgovarjajo vsi člani celice s sekretarjem na čelu.

Nujno je, da te celice prenehajo s tako metodo dela in se morajo energično boriti proti ozkostim v partijskih vrstah, tako, da bodo svoje člane dvignili kvalitativno in kvantitativno. Tovariši, tema dvema celicama bi lahko dodali še par celic, ki nimajo nič boljši način dela. Sem pa prepričan, da boste vzeli na znanje te slabe lastnosti, ki sem jih navedel in da jih boste energično odstranili, kjer koli bi se pojavile take napake.

Kot dober primer pa nam lahko služi partijska organizacija Gradisa, kjer šteje

## Dosedanje in bodoče delo Partije v okraju

Po referatih tov. sekretarja in org. sekretarja Okrajne partijske komisije sta tovariša Dolinar in Kovačič diskutirala o delu krajevnih ljudskih odborov ter predvsem poudarila potrebo po pravičnem socialnem sestavu ljudskih odborov, se pravi, nemudoma je treba skristalizirati odbore in onemogočiti poizkuse sabotiranja kulakov v njih.

### Rekonstrukcija kmetijstva

Član Okrajne partijske komisije tov. Belšak Franc je govoril o rekonstrukciji kmetijstva kot eni izmed najvažnejših nalog v petletnem planu. Ta rekonstrukcija naj bi se razvijala v smeri kmetijskega zadrugištva višjega tipa, ki predstavlja edino sredstvo za gospodarski, politični in kulturni dvig trenutno zaostalega podeželja, prečvsem Haloz.

### Vloga Partije pri delu Fronte

»Ljudska fronta Jugoslavije bi ne mogla roditi tako velikih uspehov tako v narodno-osvobodilni borbi kot v dobi izgradnje socializma, če bi je ne vodila junaska Partija«, je dejal tov. Berginc Peter, ki se je nato dotaknil avantgardistične vloge celic pri usmerjanju dela frontovskih organizacij na vasi. Tov. Berginc je nadaljeval z besedami: »Vaški frontni odbori morajo biti čisti, zdravi. Le pošteni in delavni frontovci so lahko v odborih, ker se bo le na ta način lahko naša Fronta imenovala Ljudska fronta«. Ob koncu je govoril o nujnosti doslednega izvajanja diferenciacije na vasi, o borbi proti reakcionarni duhovščini ter stari miselnosti. Pomoč pri uspešni izvedbi te borbe nam bo poglobljanje v študij marksizma-leninizma.

### Delo Partije v Strnišču

Veliki so uspehi Partije tako v tovarni kot pri Gradisu v Strnišču, ki jih je dosegla pri gradnji raznih objektov. Gradbena in montažna dela so bila v letu 1945. težja, ker je celica štela le 3 člane, danes pa je v Strnišču Partibiro s petimi skupinami, ki rešuje najtežje probleme v tovarni in pri Gradisu. Vse obveze, dane na čast I. kongresa Enotnih sindikatov Jugoslavije, so bile izpolnjene. Najvažnejša naloga Partije v Strnišču je, dvigniti in razširiti članstvo, nuditi čim večjo pomoč sindikatu, njegovim upravnim in podružničnim odborom. Tov. Zidarič je dejal: »Naša največja naloga pa je, zgraditi in staviti v obrat našo veliko tovarno, ki bo ponos vseh narodov Jugoslavije«.

### Mladina — pomočnik Partije

Tov. Furlan Dušan, sekretar SKOJ-a in delegat na IV. kongresu SKOJ-a, je v kratkih besedah podčrtal uspehe SKOJ-a in mladine, ki sta jih obe organizaciji dosegli v borbi in izgradnji socializma. V. kongres KPJ in IV. kongres SKOJ-a sta postavila našo mladino pred odgovorne in velike naloge. Prva najvažnejša organizacijska naloga je končno zlitje obeh mladinskih organizacij. Tov. Furlan je dejal: »Vse bodoče naloge bo mladina častno izpolnila, ker jo vodi in uči naša močna in velika Partijae«.

## Delitev blaga v Ormožu

V Ormožu pričakujejo delitev blaga... Žene vprašujejo po dnevu, ko se bo prodajalo blago.

»Nič ne vemo«, pravi starejši tovariš pri Kuhariču. Nekaj minut kasneje stavi druga isto vprašanje. Naše žene pa se o marsičem glasno pogovore pred prodajalno.

»Si slisala?« pravi ena, »razpravljajo tudi o tem, kakaj lahko eni zvedo o dnevu prodaje, drugi pa ne.«

delovni kolektiv 944 članov na dan 1. novembra 1948, od katerega števila je 32 članov Partije in 30 kandidatov in to so predvsem sami mladi člani, kajti v letu 1947 je tam obstojala celica s 3 člani, danes pa vidimo, kako dela vodstvo in vsi ostali člani celice, tako da so uspeli razširiti partijsko organizacijo na 32 članov in 30 kandidatov in imajo danes svoj partijski biro. Pri vsem tem delu ima največ zaslug sekretar Partije tov. Zidarič.

Pri posameznih članih Partije se opaža, da še niso povsem obračunali z religijo, da ne vidijo v tem svojega najhujšega razrednega sovražnika in da se niti proti vidnemu sovražnemu delovanju reakcionarne duhovščine ne nastopa odločneje itd. Gotovi komunisti ne vedo, da je nauk Marxa, Engelsa, Lenina in Stalina v ostrem nasprotju s samo religijo, kajti kdor priznava Program in Statut KPJ, ne more pod nobenim pogojem priznavati religije kot glavni faktor zaostalega sveta. Te grobe in nedopustne napake srečujemo predvsem pri komunistih nizke ideološke izgradnje.

Vzrok vseh slabosti našega partijskega članstva, premale aktivnosti celotnih partijskih celic, vzrok vse prepogostega oportunitizma med našimi članstvom je, da se je vse do sedaj premalo polagala pažnja na samo ideološko izgradnjo vsega partijskega članstva, kot mlajših tako tudi starejših komunistov. Naše partijske celice so sicer študirale in tudi stalno študirajo. Večina partijskih celic ima svoj redni študij, to je enkrat tedensko, na katerem se konkretizira marksistična in tekoča literatura.

Dalje je značilni uspehi, ki jih je dosegla Partija pri ideološkem dvigu svojega članstva. Dotaknil se je organizacijskega razvoja Partije v okraju od njenega nastanka do danes.

Ob koncu je ponovno podčrtal važnost polaganja pažnje širjenju in ideološkemu študiju članstva, na osnovi česar bo ekovano še močnejše orožje za premaganje vseh težav.

### Borba proti mračnjstvu in lažni ideologiji

Tov. Mavser Ivan, sekretar agitpropa Okrajne partijske komisije, je pod istim naslovom in z istimi besedami ponovno podčrtal točko v resoluciji V. kongresa KPJ, ki govori o dosledni borbi proti potvarjanju in pačenju marksizma-leninizma, proti misticizmu in drugim škodljivim mračnjškim pojavom. Da bomo uspešno izvedli tudi to borbo, se moramo čim bolj oborožiti z zakladom progresivne znanosti, z naukom Marxa, Engelsa, Lenina in Stalina. Nadalje je prikazal sovražnika naše vasi — klerikalizem, katerega vplivi in ostanki so vidni predvsem v Slovenskih gorah.

### Več pomoči mlademu kadru

Tov. Zivic, član Okr. partijske komisije, je posvetil svoje besede akribni pomoči mlajšim, na novo vstopivšim tovarišem v Partijo. »Od nas starejših članov je odvisna njihova vzgoja. Moramo jih negovati kot cvetlice v cvetličnjaku, jih gojiti kot se gojijo mlada, nežna bitja«, je rekel tov. Zivic, ki je mislil tu predvsem na ideološko vzgojo mladih in na pomoč starejšega kadra.

Po diskusiji je verifikacijska komisija ugotovila udeležbo delegatov na konferenci. Od izvoljenih 114 delegatov je bilo prisotnih 110, ki so zastopali vse članstvo v okraju.

Nato je prevzela delo kandidacijske komisije, ki je sestavila kandidatsko listo za volitve članov Okrajnega komiteja KPS, okrajne revizijske komisije in delegatov za II. kongres KPS. Volitve so se izvršile s tajnim glasovanjem.

Komisija za izdelavo resolucij je predložila konferenci pozdravni resoluciji Centralnemu komiteju KPS in Centralnemu komiteju KPJ ter delovno resolucijo o tekočih nalogah Partije v ptujskem okraju. Resolucije so bile sprejete s ploskanjem in navdušenjem.

Po nagovoru zastopnika JA je počal zaključno besedo tov. Potrč, ki je govoril o težkem delu Partije v začetku njenega razvoja ter o prilikah, v katerih se je rodila prva partijska celica v okraju. »Da smo to dosegli«, je dejal tov. Potrč, »je bila potrebna globoka vera v Partijo in njeno stvar. En sam človek je bil za nas velika pridobitev v takratnih pogojih.« Dalje je dejal: »Veliko pomoč Partiji je nudila takrat mladina, predvsem gimnazijska in delavska, ki se je udeleževala v raznih akcijah«. Ob koncu je dejal: »Naša Partija hodi po poti, ki jo je začrtal, to črta in jo bo črtal naš voditelj tov. Tito. Ta pot je edina pravila za našega delovnega človeka«.

Po teh besedah je nastalo v dvorani burno ploskanje, šliši so se klici Partiji, Titu in Stalinu. Delegati so se dvignili in tako pozdravljali zadnje besede tov. Potrča.

S tem je bila konferenca zaključena, tov. sekretar pa je preko navzočih delegatov pozval vse partijsko članstvo ptujskega okraja k izvedbi nalog in sklepov te konference.

Pa se oglasi druga med njimi:

»Da, da, je pač lepo oblečena in znana.«

Tudi pod pultom imajo včasih marsikaj za »dobre znanec«, samo za delovnega človeka ne.

Želimo, da bi se to več ne dogajalo, ker ne ustreza prilikam, v katerih živi novi človek.

P. O.